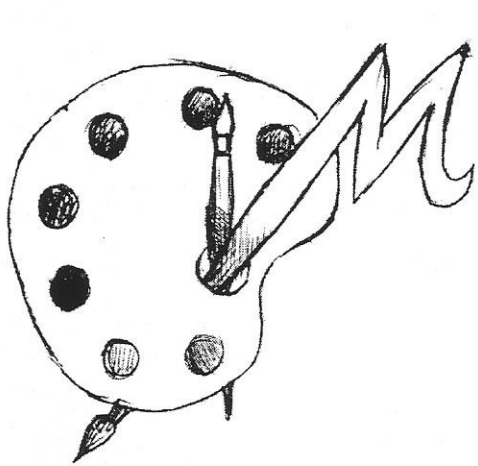

MÁTRAI PALETTA

VASAS ALKOTÓTÁBOR, MÁTRASZENTISTVÁN

2001. JÚLIUS 2–13.

Metszet Vidróckiról 1873-ból

A Vidrócki

A Vidrócki híres nyája
Csörög-morog a Mátrába,
Csörög-morog a Mátrába',
Mert Vidróckit nem találja.

Megyen az nyáj, megyen az nyáj,
Környös-körül a gaz alján.
– Ugyan hol állok elejbe,
Kerek erdő közepébe?

– Hoz' ki, babám, szűröm, baltám,
Hagy menjek az nyájam után.
Mert levágják a kanomat,
Keselylábú ártányomat.

Esteledik már az idő,
Szállást kérnék, de nincs kitől,
Sűrű erdő a szállásom,
Csipkebokor a lakásom.

(Népdal)

Lizák Pálma Festők a Mátrában

A vasasok festő nyája
Pingál, rajzol a Mátrába'
Keresi a témát, szépet
Hogy alkosson csoda képet.

Megy a festő patak partra
Ott leül egy kőhalomra
– Csörgedező patakocska
Vidd el ami lelkem nyomja

Ül a festő, ül a dombon
Elmereng a sok fa-lombon
– Hová tegyem ezt a zöldet
Miként fessek meg a földet?

Este mikor körbe állnak
minden képet megcsodálnak
– Jó tanárunk adj tanácsot
Hogy fogjuk be a világot!

Köszöntjük Mátraszentistvánon a 21. Vasas Alkotótábor minden tagját!

Zsombolyai Mária grafikája

2001. júliusában Mátraszentistván tárta ki kapuit. Lakója lehettem egy hétig, itt vertünk tábor.
Festeni jöttünk. Eleinte hosszú, esős napok voltaK – röpködtek a mínuszok. A nyár kellős közepén igénybe vettük a fűtést.

De történt azért csoda is.

Láttam, hogy leesik a hold elfonódva,

a Nap, mint bíbor, kerek kacagó csoda hág az égre.

Szent mezők pára-fátylat,

hegyek álom-színt váltanak.

Lefesteni ezt a csodát talán Papp Cecília tudja.

Koncz Évát is kifaggattam, az álomszínt ő is látta már sokszor.

Kívánom nektek és magamnak, legyen részünk benne.

Van még egy hetetek.

Isten adjon erőt, örömet, léleknek tetsző alkotásokat.

Szeretettel: ZSOMBI

2001. július 8.

Lizák Pálma: „Betyárvilág”

Itt tanyázunk a Mátrába,
Vidróczkinak a nyomába,
Járunk-kelünk az erdőbe
De megjövünk delelőre.

Sűrű erdőt, ha bejárjuk
A szépségét megcsodáljuk,
Lefestjük és lerajzoljuk
Emlékét, hogy hazahordjuk.

Ámde egyszer bokor zörren
Pata, lábnym? nagyot csörren.
Tán begyár az, uramfia!
Vagy ha nem hát haramia?

Lopakodva settenkedünk,
Ijedtségtől reszket kezünk,
Minden neszre figyel fülünk,
A csodától majd, leülünk.

Nem betyár volt, nem is rabló
Még csak nem is útonálló,
Két kis gida őzمامával.
Legelésztek mind a hárman.

Lábuk alatt az ág roppan,
Ettől rezelt festőnk ottan,
Vidróczkitől tán nem félne,
Mai betyár nem afféle.

(Mátraszentistván, 2001)

Tóthné Árvai Erzsébet grafikája

Vallomások

Mihalik István: Szerelem

Szeretve, szeretnék, szeretni,
Öledbe bújni, s remegni.

Szemedbe nézni,
füledbe sűgni.

Kezeid csókolni,
Melledet simogatni.

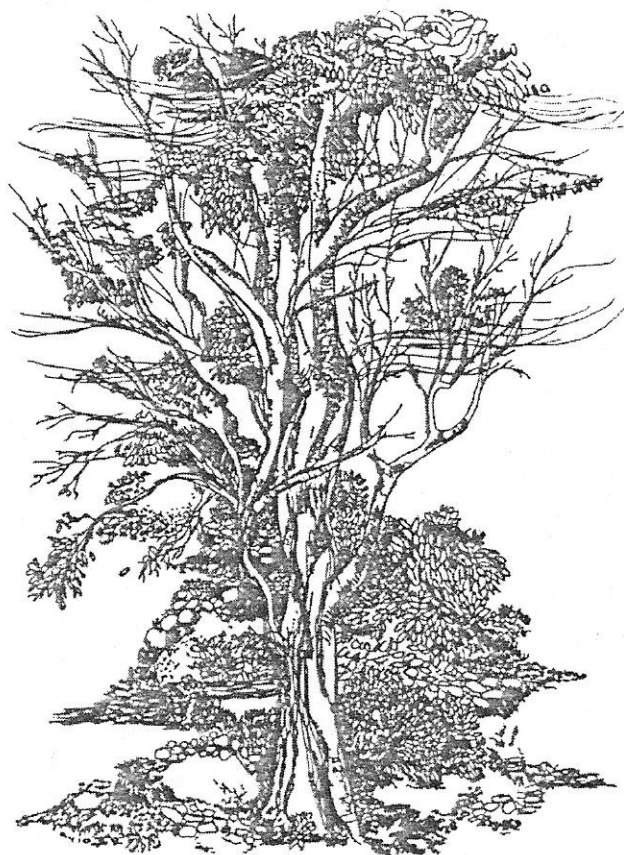
Féltveőrzött kincsből
égekővet gyűjteni.

Cirókálni, babuzgatni,
a hajaddal játszadozni.

Bűvös szavakat búgni,
s lábaddal közre bújni.

Lihegve szeretve,
becézni neved.

Hangot adni a szónak,
hogy e-napot ne feledd.

*

V. Orbán Margit: A mazsola vallomása

Mindig csodáltam a képzőművészeti alkotásokat, de elsősorban a szép festmények tudtak lenyűgözni, stílusuktól függetlenül.

Eddigi munkám a számok világa volt, ami nagyon lekötötte az időmet, de pár hónapja régi dédelgetett vágyam szerint újra festegetni kezdtem. Nagyon boldog voltam, amikor megkaptam az értesítést, hogy az Alkotótáborba elfogadták a jelentkezésemet.

Lázás vásárlásba kezdtem, állványt, szerszámokat vettem a festéshez.

Örömmel és kis szorongással is érkeztem, hamar rájöttem, hogy én vagyok a mazsola, az abszolút kezdő.

A festést mindig varázslatosnak tartottam, hogy valami szépséget alkotni nagyszerű dolog. Amikor az első akvarellt készítettem, csak az abrakadabráig jutottam, az igazi varázsszavakat nem találtam, de kaptam segítséget, biztatást. Amikor az első olajfestményemet elkészítettem, egy csendéletet, nagyon boldog voltam, úgy éreztem, egy *kicsit* már én is tudok varázsolni.

A fáim lombjai még nem úgy lombosodnak, ahogy szeretném, de kedvesen biztatnak a többiek, akik már régebben és jól festenek, hogy ők is így kezdték.

V. Orbán Margit

Csépányi Ottó:

Az alkotótáborról

Mátra ékét, s gyöngyszemeit
oly sok költő megénekli
Dicsérve a telet, nyarat, őszt
és a csodás tavaszt.
Ezer-féle fű, fa, virág
sok-sok áldott tiszta forrás,
Galyatető, Kékes, Parád,
mily sok embert tesz boldoggá!
Nyáron séta télen sízés
mily fenséges, s csodás mindég!

*

Most itt van egy lelkes tábor
– alkot is itt; Szentistvánon.
Bár eszköze elég szerény:
festék ecset, s ennyi elég...
Ám de amit megalkotnak
valóságos élő csoda.
Megelevenednek a színek
sok kis ecset útja nyomán
S így lesz majd ez igaz érték
közkinccsé a szobák falán.

*

Nekünk pedig oly sok élmény
miben részünk lehet itt
Reméljük, majd újra látjuk
M. szentimre hegyeit.

Mátraszentimre, 2001. július

B. Kakas Gizella

Vasárnapi Vers

Egy dundi rímet egyszer félretettem
aztán kerestem esztelen, bután
egész vasárnap délután.
Gondoltam, hogyha már nem alszom,
megírom e rímhez a versem,
de elmosta alkonyatkor a tervem
az eleredt eső.
A dal rövid lett volna persze,
majdnem parányi,
halk, régimódi,
akár egy Kosztolányi.
De hiányzott a rímhez a tartalom
is, – tán jambusok kellettek volna
mint forma – ha megvan a rím,
Ám nem lehet az ember minden,
festő is, meg költő, sőt

pláne, ha alanyi.
Ha lenne hozzá merszem
azt is írnám persze, hogy a fő cél
nem a forma
s még csak nem is a mondanivaló
hanem az, hogy az ember
mit, hogyan él meg.
Mint akár ez a versem,
ami rím nélkül és tartalmatlanul
szórakoztatott
Legalábbis engem.

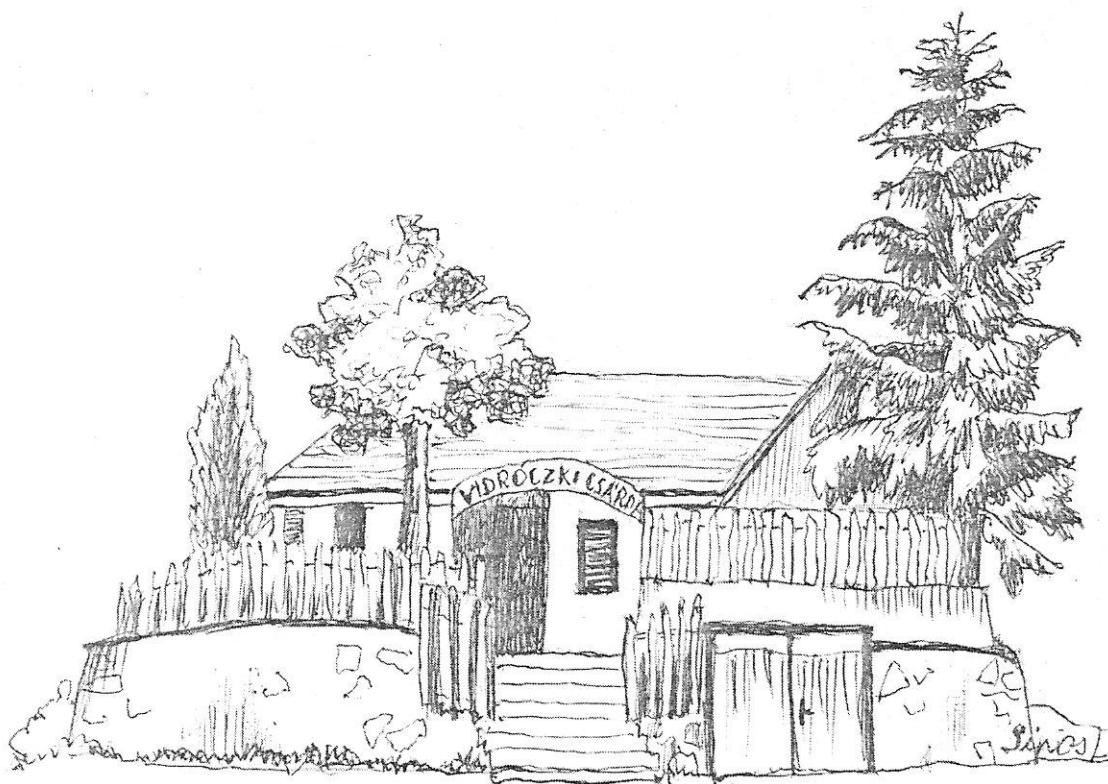
A jólsikerült pocsolya

1886-ban Jászsószentgyörgyön, tanyán élt nagyanyám volt az első, aki bízott, hogy csak rajzolj Licikém! Baleset ért, nem tudtam egész nyáron cipőt húzni, a gyerekekkel játszani menni, egyszer; 12 évesen – akkor kezdtem rajzolni –, kénytelen voltam a hűs bokor alatt üldögni. Nyiladozott a szemem, mi szép és érdekes dolgok vannak körülöttem. Tényérnyi kis kockás lapokra lerajzoltam a nagymama tehenét a szomszéd tanyáját és mindent amit szépnek, érdekesnek találtam. Oly jól sikerült, hogy most tudnám jobban megörökíteni. Később az iskolában rajzoltam a műszaki rajzokat. Néha, ritkán, festettem is.

Tizenöt éve beiratkoztam a győri Vasas Otthon Képzőművész szakkörébe, onnan már egy kis lépés volt a Buna Konstantin vezette művészeti tábor. Nyaranta itt találkozunk a régi festő-társakkal, akik igen hiányoznának, ha egyszer is nem jönnék közéjük.

Az iskolai szinten jól rajzoló édesanyám az ezermester könyvkötő édesapám, örülnének hogy néha még egy pocsolya megfestése is jól sikerülhet.

Kissné Sipos Lília
2001. VII.

Kissné Sipos Lília grafikája

„Vidróczki Marcinak ím emléktáblája
Jó nagyon égetve mátrai bikkfába.
Ő vala az Márta nagyhírű betyárja
Szegények istápjá az pór nép barátja.
Valami száz éve, hogy jöve világra,
Bélapátfalván kicsi parasztházban
Hol ez a csárda, ez vala tanyája.”
(felirat a Vidróczki csárdából)

Mihalik István grafikája

A Mátra áttelepítése

Mátraszentimrétől, Mátraszentistvántól és Mátraszentlászlótól közel egyenlő távolságra építették a gyönyörű „Három falu templomát”. Az országúttól nem messze lévő tisztáson a terméskőből készült épületet szépen körülölelik a díszítésül odaültetett fák, eltakarván a meghatározó építészeti részeket. A hegyek csak olyan nézőpontból látszanak ahonnan a templom szépsége rejtve marad.

Pista a hegyeket is megmozgatta, a fákat áttelepítette, hogy Mátrainak, hegyinek látszon az Isten Háza.

Lantos István

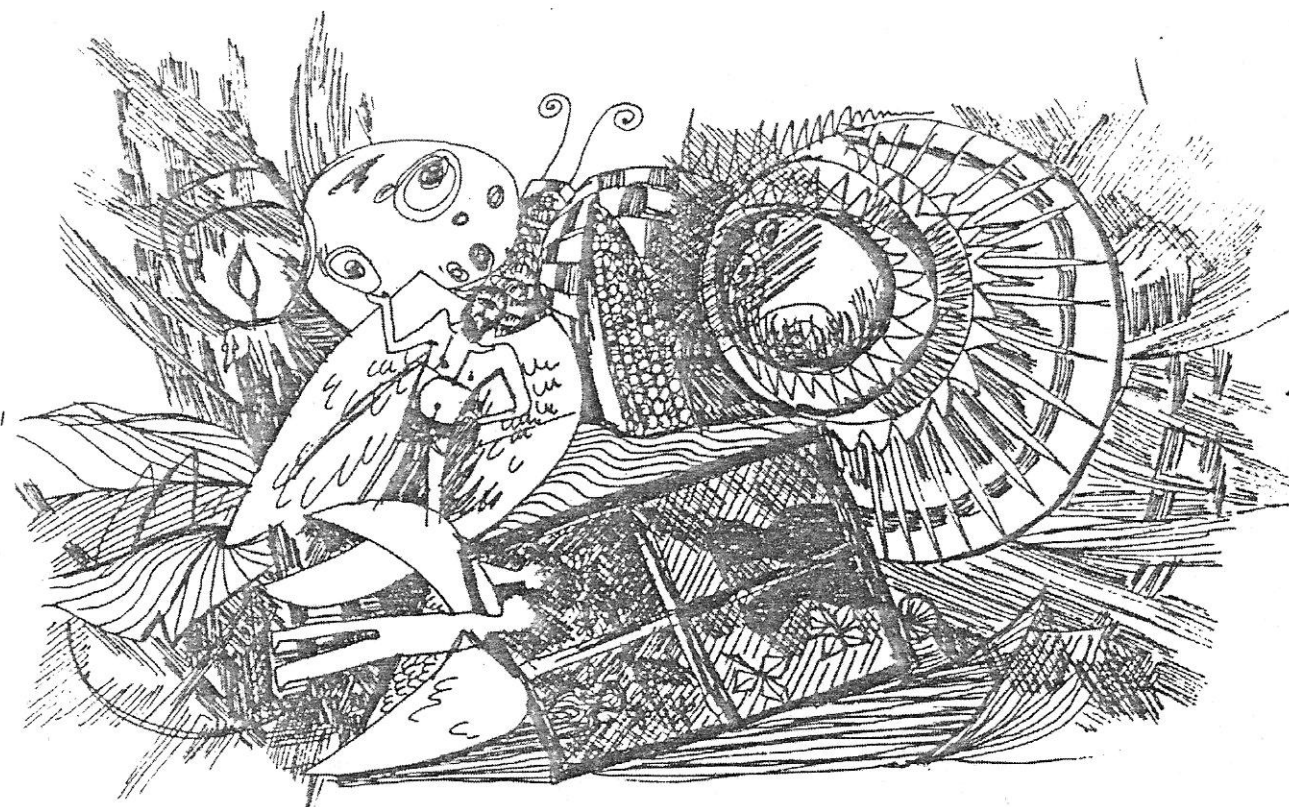
*

Feliratok a Mátraszentistváni Vidróczki csárda faláról

*Hajdanában hitelben ittál itten.
Azt mondtad megadod, s, én hittem.
De én már nem tudok senkinek hinni,
Ezért itt nem lehet hitelbe inni.*

*Most már látom
nincs mit tennem
szomjasan kell
haza mennem,
mivel, hogy
egy vasam sincsen,
Katinál meg hitel
nincsen.*

*Ha hitelt nem adok
kész a harag.
Ha hitelt adok
a vendég elmarad!
Így hát jobb
az első harag,
így a vendég
és a pénz is marad.*

Mihalik István tusrajza

Július 1.? – Holnap Tábor??

Eljön végre a nyár? Vagy már el is jött?
És a tábor? Most kezdődik?
És még be sem pakoltam? Hogy eddig nem értem rá?
Most talán ráérek?
Vagy aludjak inkább?
Fel tudok ébredni egyáltalán hétfőig?
Mikor is indulunk? Délben? Akkor nem kell korán kelni?
Akkor meg mikor főzzek?
Szóval ebbe a szatyorba mindennek bele kell férni?
Nem lehetne egy utazótáskát egyszer gumiból gyártani?
Kell nekem ennyi cucc egyáltalán? Festek én ennyit tíz nap alatt?
Most lóversenyre megyek vagy kikapcsolódni?
Hát tényleg szabin vagyok?

Éva?

Dr. Kotró László

A teszt

Orvostovábbképző tanfolyamra kellett mennem két napra. Befizettük a kollegával mindketten, hogy majd helyettest találunk, de végül is az nem jelent meg. Így egyikünk otthon maradt az első nap rendelni és másnap jön a teszt írására, hogy ne vesszen el a befizetett tízezer forint.

Megjelentem egyedül és kértem a kollegám tesztcsomagját is. – Nem adhatjuk oda, csak személyesen –, volt a válasz.

Átrajzoltam magam! Zakó, nyakkendő, szemüveg, és bejelentkeztem mint a kollegám. Észre sem vették és így megkaptam az ő csomagját is.

Másnap reggel vártam a kollegámat, de nem jött. Közben bejelentették, hogy kezdődik a teszt írás, de aki akarja délben is megírhatja.

A tettek embere vagyok, reggel beadtam a magamét, délben a kollegámét.

Ahogy leadtam a tesztet, megjelent a kollegám, hogy a további előadásokat meghallgassa.

– Na jó, hogy itt vagy, résztvehetsz foglalkozáson, de tesztet azt ne írj!

Értetlenül nézett rám, mert tudta, hogy az igazolást csak a teszt alapján adják ki. Ha pedig nincs igazolás, kárbaveszett a befizetés!

– Elmeséltem hát átváltozásomat és a két teszt beadását, melyek közül az övét hibátlanul, míg az enyémet sajnos kis hibával töltöttem ki.

*

Dr. Kotró László

Jálen

Lányom kiscsoportos óvodás volt Kovásznán (Románia) ahol magyar nyelvű oktatás mellett románul is tanultak. Kérdeztük, hogy szoktál köszönni reggel az óvónéninek.

– Nem köszönünk, mert reggel mire megérkezünk ő már bent van. De szokott névsort olvasni és akkor azt kell mondani: jálen – prezent.

– Mit?

– Nem tudom ez mit jelent, de ezt kell mondani! Hamar rájöttünk, hogy a szólításra magyarul és románul kell válaszolniuk: jelen – prezent.

– Nem jálen, hanem jelen magyarázom csemetémnek, így kell mondani.

– Én ezentúl is jálent-t fogok mondani, mert mindenki ezt mondja, és ha egyedül én mondok jelen-t ki is kacagnak.

Körkérdések és válaszok

Mi az a dolog, amit a jövőben szeretnél megvalósítani?

Annamari: Szeretnék még több színt megismerni.

Irénke: Virágcsendéleteket festenék.

Cilike: Lefestném a fátyol-vízesést.

Barna: Sokat szeretnék rajzolni.

Laci: A Békási szorost festem meg.

Ottó: Téli képet tervezek.

Klári: Egzotikus tájat festenék a helyszínen.

Gizella: Bibliai témák vonzanak. Tékozló fiú, Izsák feláldozása, Mózes és a csipkebokor...

Pálma: Egy görög téma: „Az áldozat” – konstruktív megoldásban.

Margó: Most tájképet, városrészletet.

Kati: Szakadékos részen alámosott gyökereket.

Ági: Csak színes legyen.

Editke: Az archaikus kultúra és a mai életérzés ötvözése.

Gabika: Egy hangulatot...

Licike: Modernebb képeket, amiket elhatároltam, és azt is fogom – és ezekből kiállítás.

L. István: Szeretnék festőibben megtanulni festeni.

Zsombi: Ha egyszer a napot megfestem úgy, ahogy szeretném, akkor többet soha nem festek.

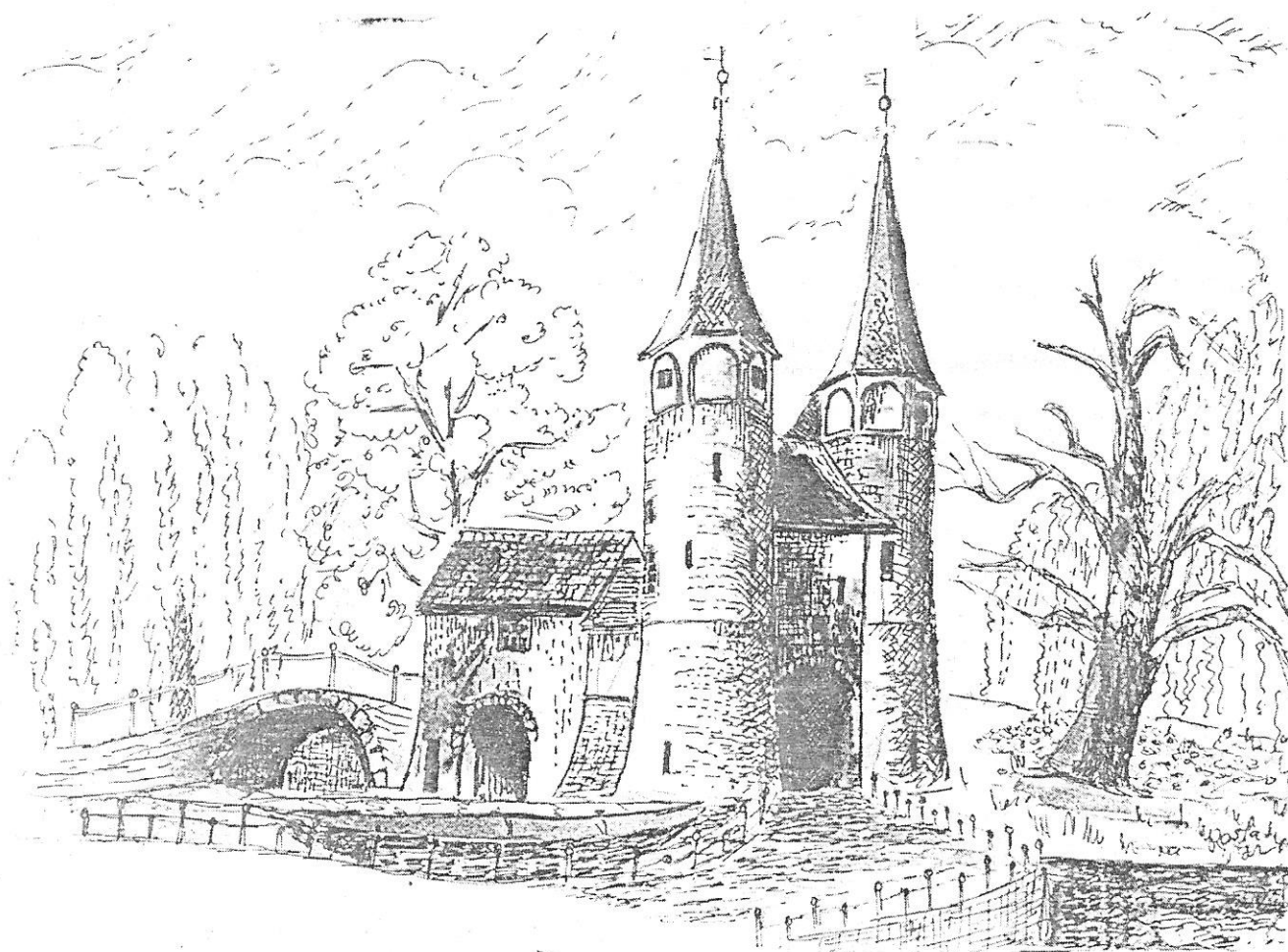
Marika: Zsombi gyönyörű fotójáról a naplementét.

Dóra: Épületeket és kapukat szeretnék grafikából tűzzománcra áttenni.

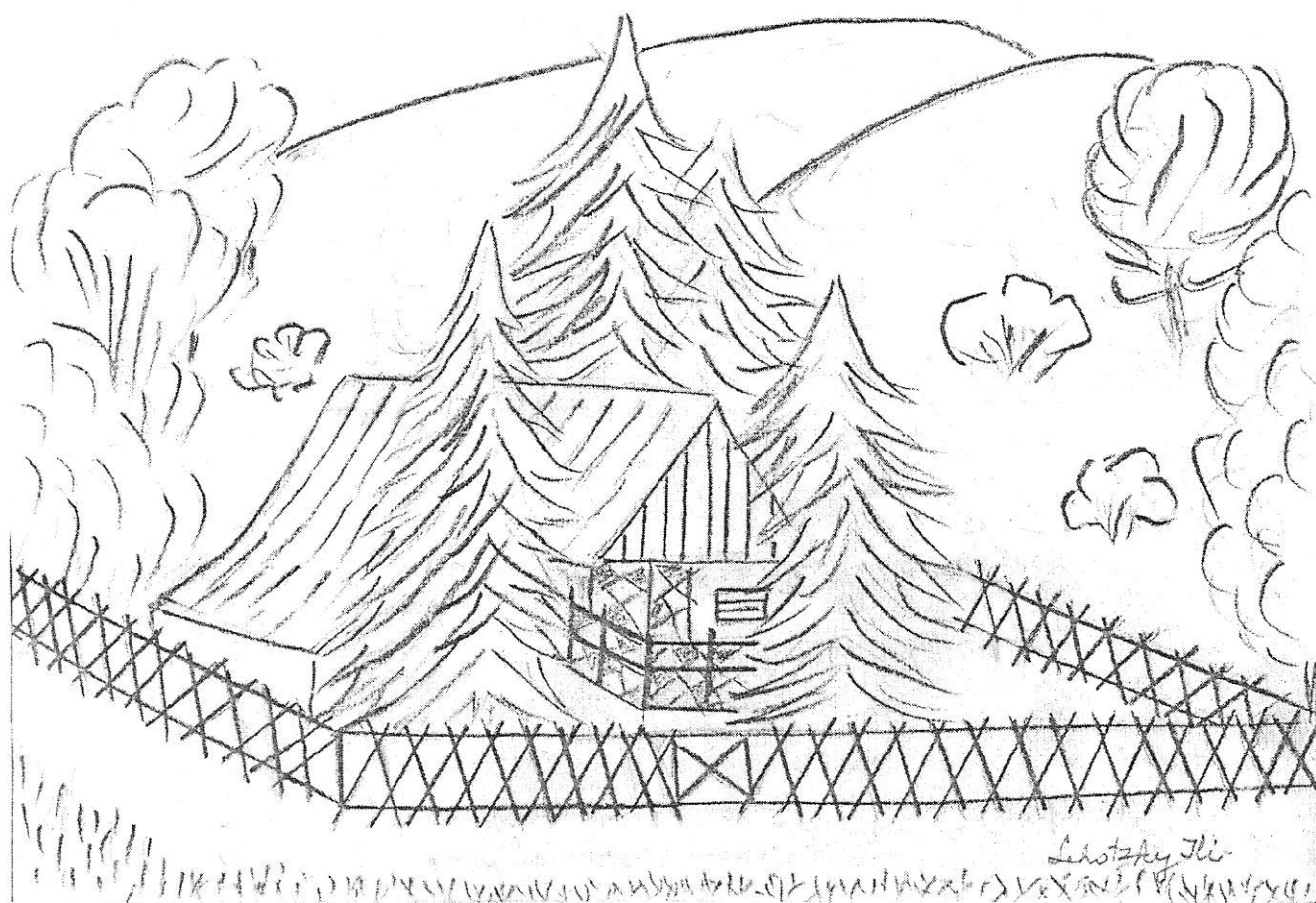
R. Erzsike: Holland sorozatot festenék

Á. Évike: Portrékat szeretnék festeni.

M. István: Ezzel a közösséggel intézménynek, közületnek egy közös alkotást készíteni.

Rosta Erzsike: Hollandiai emlék:
Delft, Keleti városkapu – Anno 1400

Lehotzky Tiborné rajza

Körkérdések II.

Milyen megbízásnak tennél eleget szívesen?

R. Erzsike: A miniszterelnöki tisztséget szeretném betölteni. (Főleg a miniszterelnöki fizetését és a villa lakását élvezve.) Várom a megbízást! (A munkát kiosztanám a miniszterek között.)	Editke: Az antikvitással kapcsolatos témákat.
Iréne: Nagy tűzzománc madonnát készítenék.	Gabika: Semmit.
Á. Évike: Könyvillusztráció.	Licike: Ne. Elég volt a megbízásokból.
Barna: Van annyi pénz, amennyiért bármit megfestenék.	Zsombi: Nincs. A naptár valósuljon meg a falunapra szeptember 22-én.
Cilike: Könyvet illusztrálnék.	Marika: Portrét szeretnék.
Laci: Mária menybemenetelét festeném meg.	Dóra: Bármilyen megbízást szívesen vállalnék, mert szeretem a kihívásokat.
Ottó: Falu tájképet.	Éva: Szívesen festenék oltárképet egy új templomba. Esetleg freskót vagy mozaikfalat.
Klári: Gyerekeket szeretnék tanítani.	Annamari: Valami nagy-nagy tűzzománcot szeretnék elkészíteni.
Gizella: Ez tőlem idegen.	M. István: Számítógépes grafikák készítése.
Pálma: Nem szeretnék megrendelésre dolgozni.	L. István: A kohászat, bányászat alma-máterével kapcsolatos témákat szívesen felvállalnék: Selmecebánya, Sopron, Miskolc.
Kati: Színházi díszletet készítenék.	
Ági: Mindegy, csak sokat fizessenek érte.	

Érdekességek

A dús szőke nő

P. Margitka araszol kicsi kocsiával téma után kutatva, barátságosan köszönget a helybelieknek, majd megáll álmai tája előtt és rakodni kezdi festőszerszámaikat.

A közeli házból kiszól egy asszonyság:

– Hát aztán mi járatban?

Margitka illedelmesen beszámol a művésztelepről és kedvesen mosolyog.

Mire az asszonyság: – No, azért!

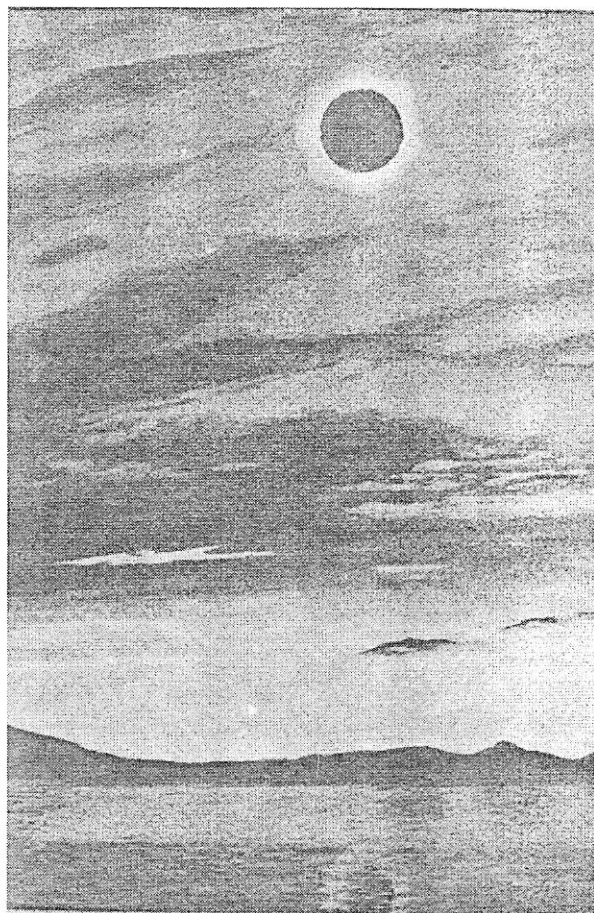
– Miért?

Azt hittem maga is ahhoz a dús szőke nőhöz tartozik, aki idejár esténként a tenyerébe beszélni, hogy kiadja a címünket a rablóknak.

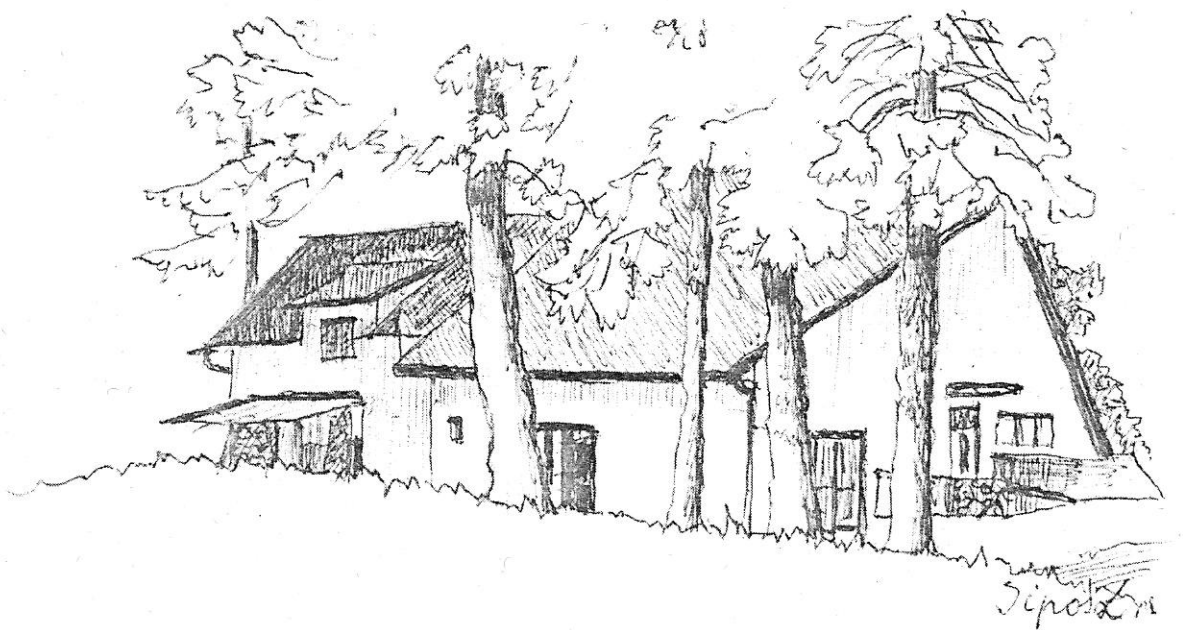
Vajon ki ő, a dús szőke nő? Hogy nem Vidróczki, az szinte biztos.

Poén: Margitka nagy komolyan elmagyarázza, hogy a festőktől nem kell félni, a festők jó emberek még egymástól sem lopnak.

(lejegyezte: Pálma)

Lantos István: Napfogyatkozás

Kissné Sipos Lília: Szent István üdülő

Virág Vivike – a modell

– Macikat, embereket, házakat szoktam rajzolni. Mindennel szeretek, csak otthon nincs gyurmám, mert elromlott és anya kidobta.

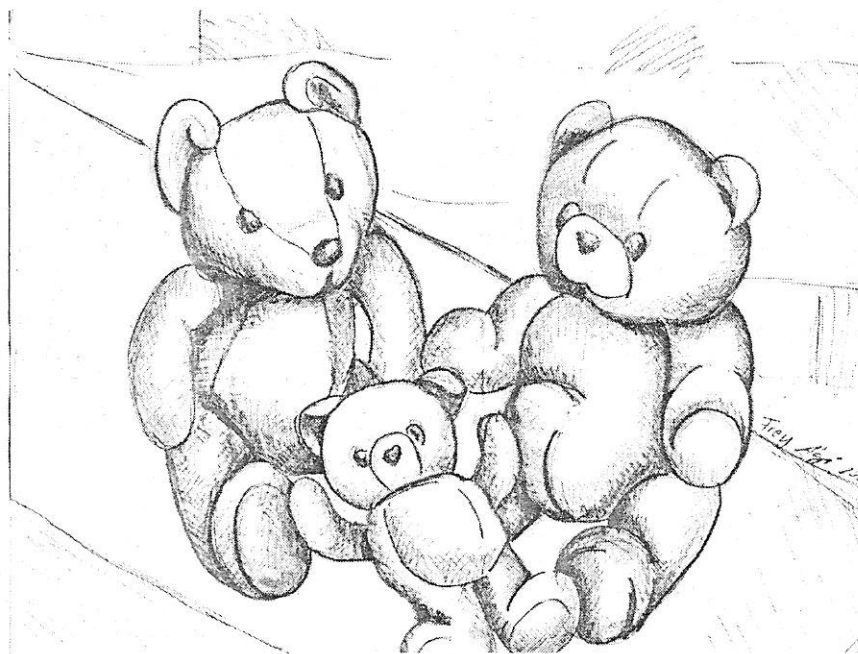
– Én nem ehetek negró cukrot, mert megyek divatbemutatóra és nagy a hasam, fogyókúrázni kell.

A kissé körülményes portré rajzolás szünetében Vivike modellünk Gabikával lipityókázott.

– Anyu! Ezt a szép maci rajzot fizetésként kaptam!

Mészáros Edit grafikája

Frey Ági grafikája

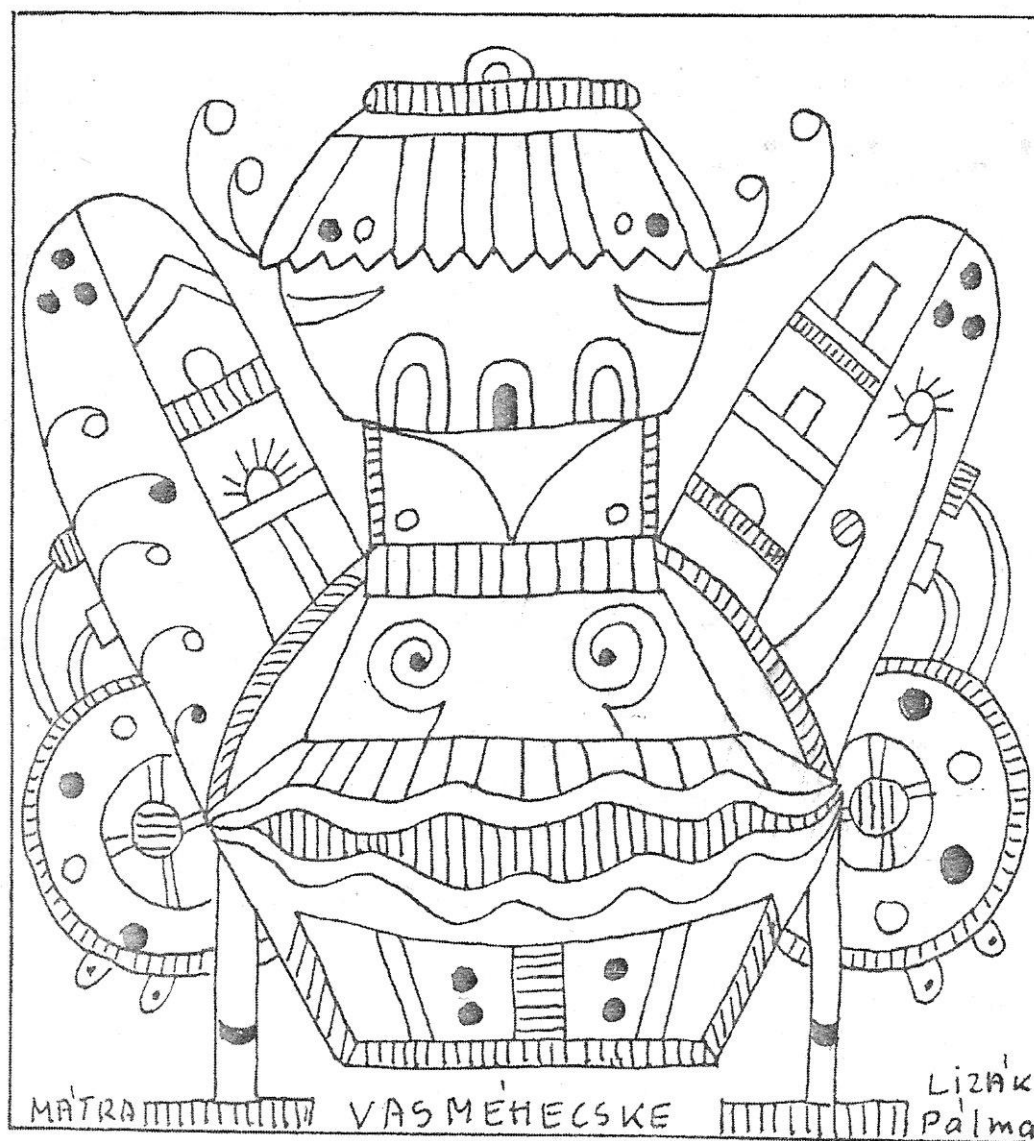
Lizák Pálma: Vasméhecske*

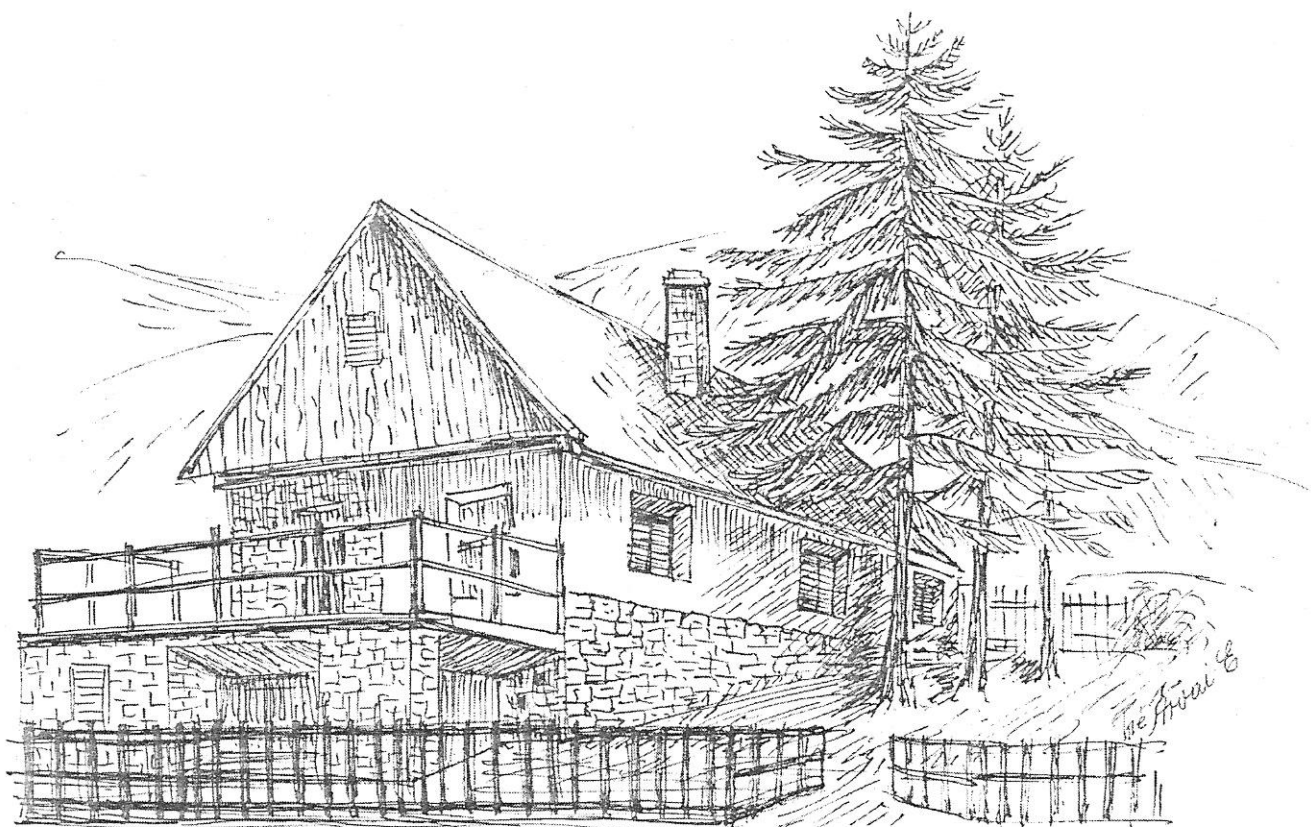
Ági mondta, Klári mondta
A kanyarban csupa rozsdá
Régi gépek szerte-szét
Ha meglátod, felsóhajtasz
Istenem! ez jaj de szép!

Úgy lett, ahogy ti mondtátok
Állok, nézek, szájat tátok,
Öreg gépek, jaj de szépek,
Ebből lesznek a jó képek!

Az elme, mely megtervezte,
A kéz amely működtette
EMBER volt az a javából
megélt maga munkájából.

*Címadó: Ugray Klára

Tóthné Árvai Erzsébet grafikája

Szakács Barna: Patakparton

Ne vessünk!

Inzultus

Nimsz Kati áll és nézelődik az út szélén, motívumokat keres.

Autó fékez, kiszól egy úr: – Nem jössz egy kanyarra?

Amit Kati mondott, nem tűri a nyomdafestéket. Autó futva el...

*

Konkurencia

Kati és Dóra festenek. Jön az ideális család: Apa, anya, három gyerek. Mindegyiküknél táska, szék, festőállvány és minden ami kell.

Ki volt, vagy lesz hetük közül a „művész”?

*

Ezek a mai fiatalok

Ági reggelente többször is elfut Mátraszentlászlóra meg vissza. Egy bácsival köszöntik egymást, egyszer, kétszer – háromszor, mire az öreg végül megkérdezi: – Mondja kedves maga mindig elfelejt valamit hozni a boltból, hogy újra visszamegy? (Ti.: Mátraszentistvánon nincs bolt) Vagy elvesztett valamit?

Ági: sportolok.

A bácsi: Ezek a mai fiatalok, csak futnak, futnak a semmi után is.

*

Napraforgó

Kocsis Ili festi a napraforgót, mikor megszólal az unokája: mama miért ilyen szomorú napraforgót festettél? Legközelebb mosolygósat fess!

*

Ebéd

Meggyleves. Vegetáriánusoknak ellenjavallt!

Nők

Egy „szőke férfi” meséli: képzeljétek bementem a presszóba, ahol egy ajtóra ki volt írva: Nők.

Benyitottam, de csak illemhely volt!

*

Találós kérdés

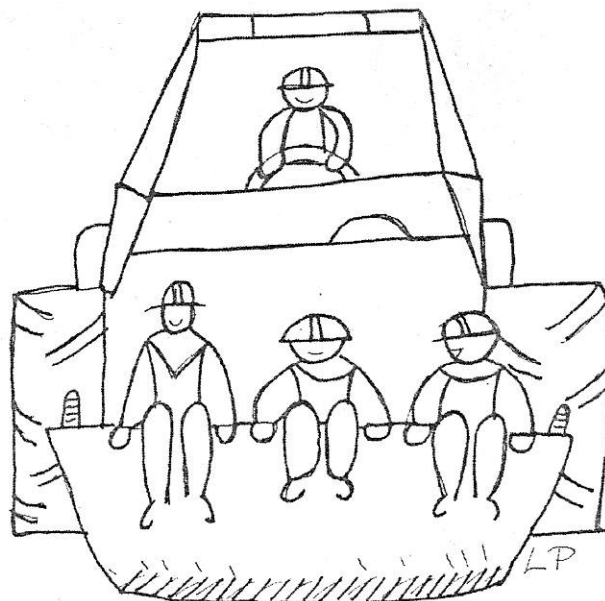
Mit eszik a vegetáriánus kannibál:
Zöldségest!

*

Ábránd

Markológép kanalában utaznak a munkások. Megjelenik Ági. Epekedő sóhajok röpködnek.

Egyikük megszólal: Végre van egy jó napunk, ilyen szép szőke hercegnőt nem mindennap láthatunk. A többiek csak ábrándos szemekkel nézik. – De mit gondolnak?

Tévedések

Parádsasvárra megyünk – Pásztón kötünk ki.

Fordulás vissza. Jobb kanyar, bal kanyar, hajtű kanyar. Serceg a gumi, dől az utas. Háborog a gyomor. Ködlik a Mátra – lilul a Kékes, mire megérkezünk.

Pálma: Hol van itt a vasútállomás? Kizárólag vonattal vagyok hajlandó visszamenni.

Többiek: akkor mehetsz gyalog Pásztóig. De gyere csak autóval, hazafelé már nem tudunk eltévedni!

Hát el tudtunk!!!

*

Történet villamoson:

Férfi lapozgat a Mit fessünk, hogy fessünk füzetben; kommentálja a látottakat a mellette ülő hölgynek: Látod, ebből megtanulhatom, hogy kell akvarelleket festeni és akkor tudok olyat festeni mint az Ásító inas. Csak tudnám ki festette?

†Tóthné Árvai Erzsi: Az öreg fűzfá

Rövid hírek

Öt autóból álló karaván kereste fel a minap – némi kerülővel – az üvegcsiszoló műhelyt Parádsasváron.

A visszautazás alternatív útvonalon történt.

Mindenki annyira tévedt el, amennyire csak tudott. A legvagányabbak még Mátraházáig is eljutottak.

*

A Berényi Műhely fakultatív eltévedést szervezett a sípályától a Virág utcáig.

Teljesítményük sajnos nem kerül a GUINNES rekordok könyvébe, mivel az 5 perces távot már 3/4 óra alatt sikerült leküzdeniük.

*

Közmondások

– Hervatag, mint a negyednapos csendélet-beállítás.

– Addig jár a Klári a patakhöz, míg le nem festi.

– Kis kép kis gond, nagy kép nagy gond.

– Amit felfűjsz, az nagy lesz.

– Szelíd, mint a paksi eklézsia bikája.

*

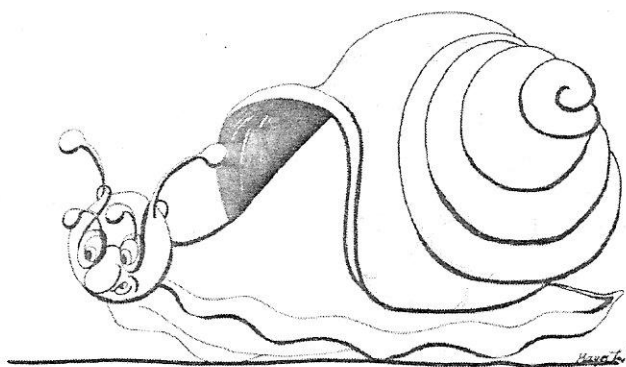
Meteorológiai jelentés

– Enyhe telünk van.

– Várható időjárás: záporosó, zivatar, viharos szellőzések – hó – jég – fagy központi fűtés várható.

– Síléceteket elő lehet készíteni!

Lassan	jár a	csigabiga	táskájában	eleség
s m	f r	m d r f	s m f r	m d r
várja	otthon	lánya, fia,	csigabiga	feleség
s m	f r	m d r f	s m f r	m d r :

*

Két csiga megy az úton, egyiknek be van kötve a feje. Kérdezi tőle a másik, veled mi történt?

– Megyek, megyek az erdőben egyszercsak kinőtt előttem egy gomba.

*

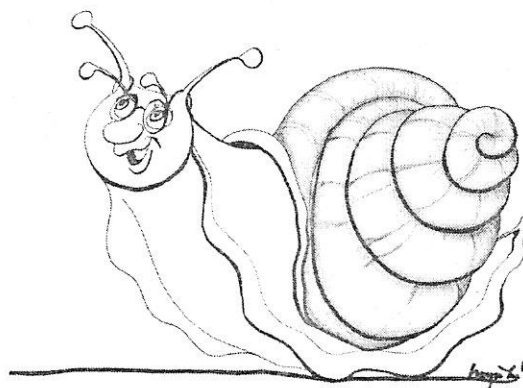
„Egy bácsi meséli az otthonban, hogy ide jövet látott egy csigát az úton, – lehajoltam, hogy arrébb tegyem, hát huss... elment.”

*

„Sétál a csiga fiú és a csiga kislány. A fiú udvarolni kezd a csiga lánynak, majd biztatja, hogy menjenek be a bokorba a javaslatot tett követte. Tovább menvén újabb javaslat hiányában, most a csiga kislány hívta, bújjunk be a bokorba.

Mivel a csiga fiú vonakodott, ezért finom szemrehányást tett a kislány. – Mikor te hívtál én mindig szívesen mentem!

– Igaz, de akkor én egy felcsigázott csiga voltam, most pedig egy elcsigázott csiga vagyok.”

Mayer Irén grafikái

Fontos bejelentés!

Helyszín: ebédlő.

Bejelentő: Rosta Erzs

Feláll.

Bejelentő: Elnézést kérek, hogy ebéd közben zavarlak benneteket, de én nem nevelkedtem illemhelyen, ezért...

A többi elnyomta a harsogó röhögés.

Gyerekek!

Ki kér még egy adag vegetáriánus házikolbászt?

ERŐTLEN TER

FELIRAT A FÉRFI ILLEMHELYEN

„A kagylóba papíron kívül semmit sem szabad beletenni, mert eldugul!”

? Akkor minek a kagyló?

Vagy, akkor hová tegyük ami a papíron kívül keletkezik?

Korrektúra

BK.: Te Gizike! Azt a nagy Napot nem lehetne elhagyni?

BKG: De hiszen az egész képet azért festetem.

Esik

RE: Margitka! Te nem hoztál esernyőt?

PM: Dehogy cipeltem azt a nehéz vackot: Ha esik, majd bebújok a táskámba, elég nagy!

Esik

Apróhirdetés!

Olajért-akvarellt,
akvarellért-kristályt
cserélek!

Bartell üzlet-szerzést,
bonyolítást
másoknak is vállalok!
„Gizella jeligére”
a kiadóba.

A négyütemű Ottó-motor

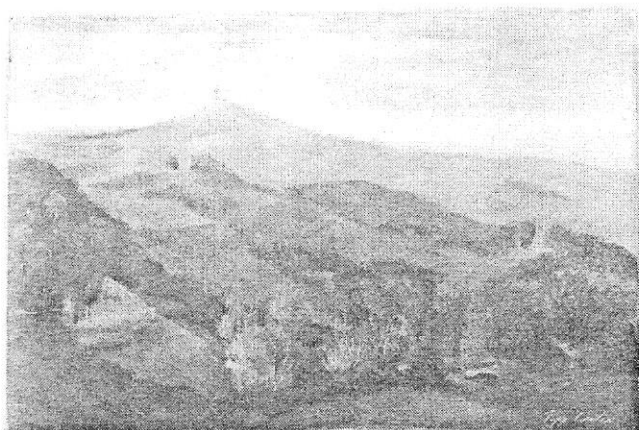
Véleményem szerint egy festő életét leginkább a négyütemű Ottó motorhoz lehetne leginkább hasonlítani. Hiszen ebben a „szakmában” tökéletesen megtalálható mind a négy fázis.

Szívás, sűrítés, berobbanás, kipufogás.

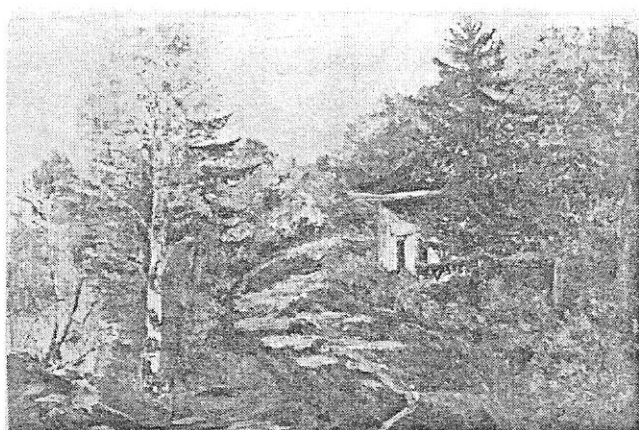
Ki-ki választhat a sorrendben. Te hol tartasz???

Nimsz Kati

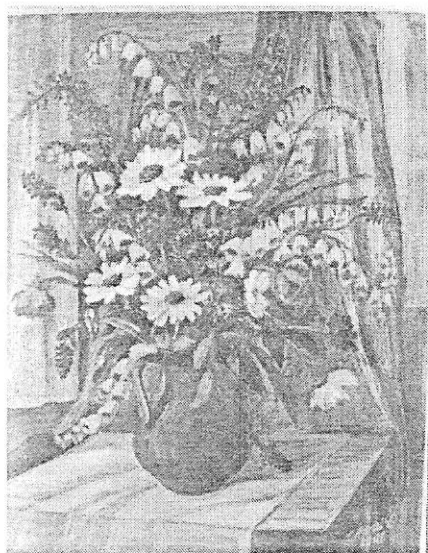
ALKOTÁSAINKBÓL

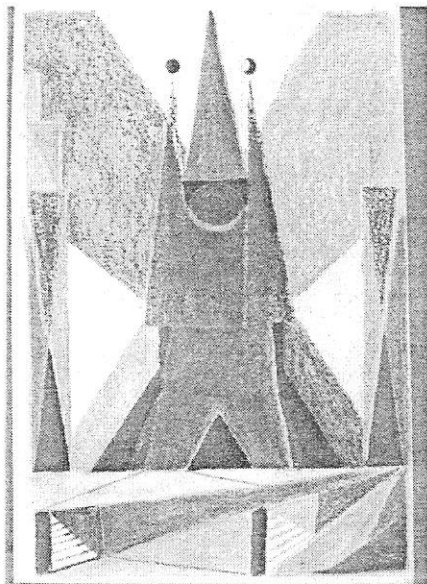
Papp Cecília: Kékestető

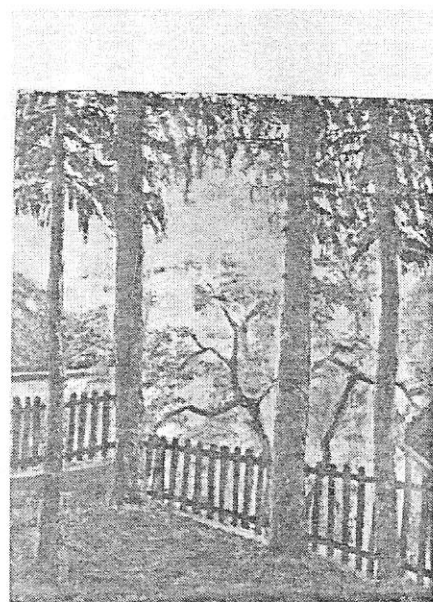
Táboriné Ugray Klára: Faluvégén

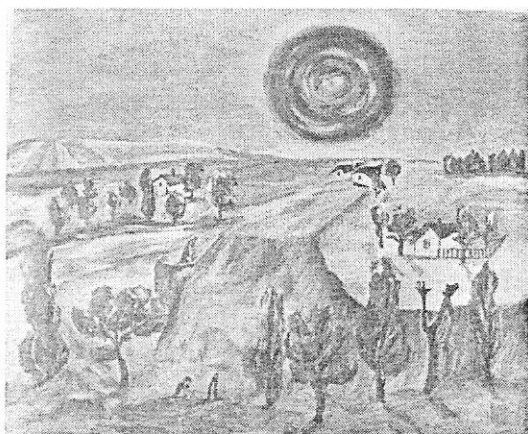
Tóthné Árvai Erzsébet:
Mezei virágcsokor

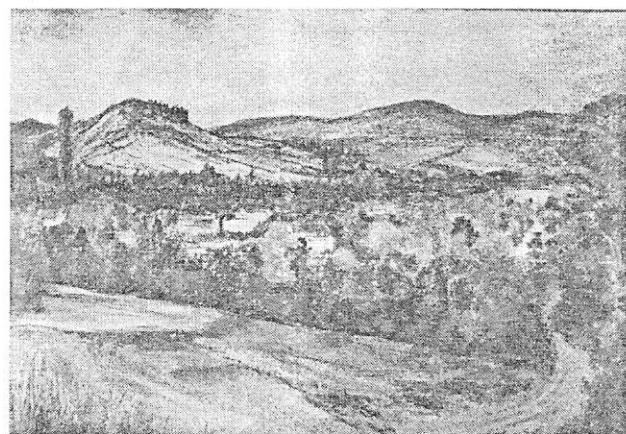
Ramsay Gabriella: Nagy sámán

Kocsis Ilona: Eső után

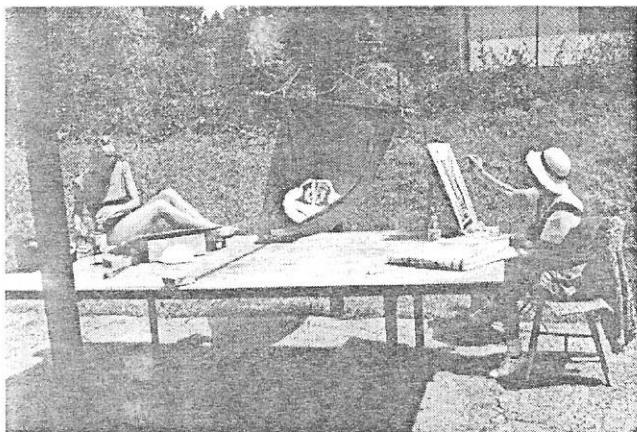
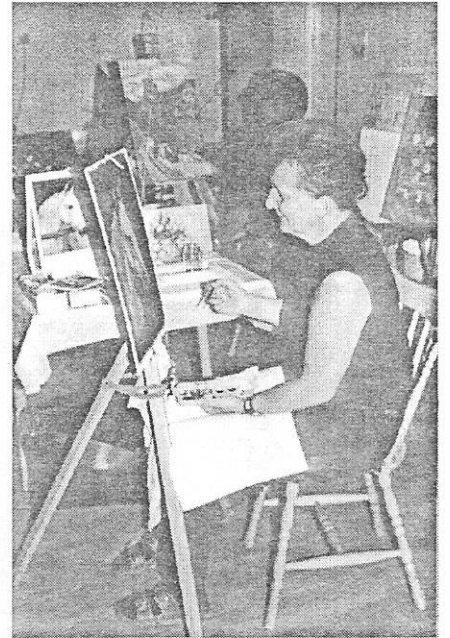
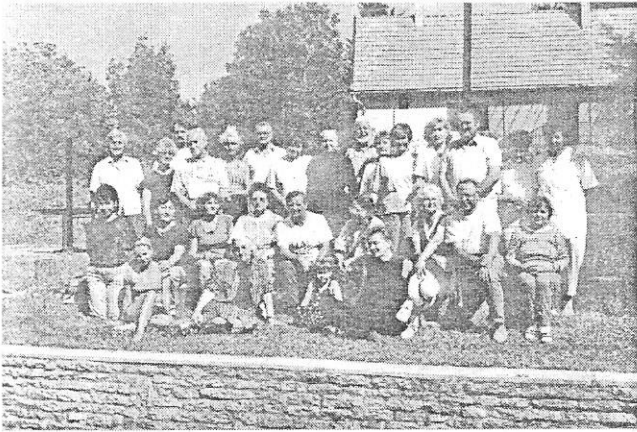

B. Kakas Gizella: A napfény íze

Ramsay Gabriella: Mátraszentlászló

ÉLETKÉPEK

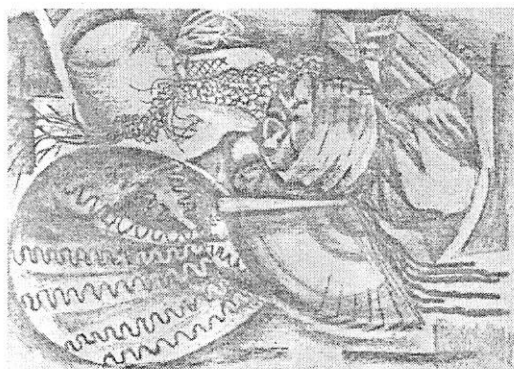
Táborlakók névsora

Buna Konstantin 1
B. Kakas Gizella 1
Csépanyi Ottó 2
Frey Ágnes 2
Kissné Sipos Lília 3
Kocsis Ilona 3
Dr. Kotró László 3
Lantos István 3
Dr. Lehotzky Tiborné 3
Lizák Pálma 3
Mayer Irén 3
Mészáros Edit 3
Mihalik István 3
Molnár Annamária 3
Nagyné Koncz Éva 3
Nimsz Katalin 3
Pannai Margit 3
Papp Cecília 3
Ramsay Gabriella 3
Rosta Erzsi 3
Szakács Barna 3
Tankoné Borsos Dóra 3
Táboriné Ugray Klára 3
Tóthné Árvai Erzsébet 3
Zsombolyai Mária 3
Váradiné Orbán Margit 3

Szabó Mihályné szakácsnő 4287 Vámospércs, Dózsa Gy. út 8.
Kerek Viktorné gondnok 3235 Mátraszentistván, Petőfi u. 45.
Keresztes János 2014 Csobánka, Dózsa György u. 19. Tel.: 26/321-113

SZETN ISTVÁN ÜDÜLŐ

3235 Mátraszentistván, Petőfi Sándor u. 32-35. Tel.: 37/376-565

Frey Ágnes: Veszem a kalapom...

Köszönetet mondunk erkölcsi és anyagi támogatásukért:

a Vasas Szakszervezeti Szövetségnek
az Országgyűlés társadalmi szervezetek bizottságának
a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának
– Nemzeti Kulturális Alapprogram Közművelődési Kollégiumának
a Vasas Művelődési Intézmények Szövetségének

Köszönetet mondunk továbbá

BUNA KONSTANTIN festőművész-tanár, művészeti vezetőnek
KERESZTES JÁNOSNAK, a Vasas Szakszervezeti Szövetség kulturális vezetőjének
a SZENT ISTVÁN ÜDÜLŐ tulajdonosának FALUDI GÁBORNÉNAK és munkatársainak:
ETUSNAK és ICUKÁNAK az általuk nyújtott segítségért és támogatásért,
amely nélkül nem jöhetett volna létre a tábor.

Felelős kiadó: Keresztes János kulturális vezetőszakértő
Szerkesztőbizottság: Lizák Pálma, Nagyné Koncz Éva, Rosta Erzsébet
A fotókat készítette: Konrády Attila fotóművész
Szedés-tördelés: Nedó Tímea

a hátsó borítón
TANKÓNÉ BORSOS DÓRA grafikája